

॥ अस्य पुस्तकस्यानुक्रमणिका प्रारभ्यते ॥
॥ तत्र प्रथमं कर्पूरप्रकरणग्रंथस्यानुक्रमणिका ॥

क्रमांक.	विषय.	पृष्ठांक.
।	प्रथमकाव्यमां मंगलाचरण, बीजा काव्यमां ग्रंथमां कहेवाना द्वार.	१
१	आर्यदेश द्वारें अर्द्धकुमारनी अने परदेशी राजानी कथा.	३
२	कथमपिद्वारें धरणिंड, तथा कंबल संबलनी कथा.....	५
३	मनुष्यजव द्वारें मेघकुमर तथा प्रसन्नचंद्रराजर्षिनी कथा.	७
४.	शतकुलद्वारें कसाइपुत्र सुलस तथा प्रजावती राणीनी कथा.	१०
५	साधुसंगद्वारें तामलीतापस तथा बे पोपटनी कथा.	१२
६	बोधद्वारें श्रेणिकराजा, पुण्यढंघराजा अने चिलातीपुत्रनी कथा.	१४
७	सम्पत्त्वद्वारें रोहिणियाचोर तथा सुलसा श्राविकानी कथा.	१७
८	देवद्वारें दर्डरदेवता तथा जीरणशेठनी कथा.	१९
९	गुरुद्वारें श्रीगौतमगुरु, जमाली अने वज्रस्वामीनी कथा.	२१
१०	धर्मद्वारें शय्यंजव तथा शशिराजानी कथा.	२४
११	शक्तिद्वारें अतिमुक्तरूषि तथा मदालसा अने बलदेवजीनी कथा.	२७
१२	शमद्वारें गजसुकुमाल, चंद्ररुड अने विशाखचोरनी कथा.	२९
१३	यतिद्वारें कुंमरिक पुंमरिक तथा उदायिननृपमारक इव्यसाधुनी कथा.	३२
१४	श्रावकद्वारें आनंदश्रावक तथा कामदेवश्रावकनी कथा.	३४
१५	प्राणातिपातद्वारें वज्रायुध, संगमदेव तथा श्रीनेमीश्वरनी कथा.	३६
१६	मृषावादद्वारें कालिकाचार्य, ब्रह्मा, विष्णु अने वसुराजानी कथा.	३८
१७	अदत्तादानव्रतद्वारें दृढप्रहारी तथा श्रेणिकना आम्रचोरनी कथा.	४१
१८	मैथुनव्रतद्वारें जंबूस्वामीनी तथा सुदर्शन शेठनी कथा.	४४
१९	परिग्रहव्रतद्वारें नंदराजा तथा मम्मणशेठनी कथा.	४५
२०	दिग्व्रतद्वारें चारुदत्त तथा श्रीकृष्णनी कथा.	४८
२१	जोगोपजोगव्रतद्वारें वंकचूल, ब्रह्मदत्त अने इंड अहिव्यानी कथा.	५१
२२	अनर्थदंमव्रतद्वारें चेटकराजा तथा कोणिकनी कथा.	५५
२३	सामायिकव्रतद्वारें चंदावतंसराजा तथा उदायिनराजानी कथा.	५५
२४	देशावकाशिकव्रतद्वारें काकजंघकोकास तथा लोहजंघनी कथा.	जाय.

२५ पौषधव्रतद्वारें मेघरथराजा तथा सागरचंडनी कथा.	५९
२६ संविजागव्रतद्वारें मूलदेव तथा शालिजडनी कथा.....	६२
२७ सातक्षेत्रद्वारें संप्रतिराजा तथा कलंकिपुत्र दत्तनी कथा.	६३
२८ श्रीजिनबिंबद्वारें विद्युन्मालीदेव तथा अजयकुमारनी कथा.	६५
२९ चैत्यद्वारें अश्वभावोदतीर्थ, बाहुबली अने अष्टापदतीर्थोत्पत्ति कथा.	६७
३० ज्ञानपुस्तकद्वारें श्री आर्य रक्षितजी तथा सय्यंजवजीनी कथा.	७०
३१ श्रीसंघद्वारें वज्रस्वामी तथा यक्षा साध्वीनी कथा.	७२
३२ साधुद्वारें जीवानंदवैद्य तथा बाहुबलिजीनी कथा.	७४
३३ साध्वीद्वारें ब्राह्मी, पुष्पचूला, मृगावती, कुबेरदत्ता, याकिनीनी कथा.	७६
३४ श्रावकद्वारें जरतराजा तथा श्रीजडबाहुजीनी कथा.	७९
३५ श्राविकाद्वारें मरुदेवाजी तथा सुजडा.सतीनी कथा.	७४
३६ श्रीजिनपूजाद्वारें श्रेणिकराजा तथा दमयंतीनी कथा.	७६
३७ नयंद्वारें श्रीरामचंडजी तथा ब्रह्मदत्तचक्रीनी कथा.....	७७
३८ त्रिनयद्वारें नमि विनमि, वृद्धकरयद् अने विष्णुकुमरनी कथा.	७९
३९ सुवैराग्यद्वारें सनत्कुमार तथा चारे प्रत्येकबुद्धनी कथा.	९२
४० दानद्वारें श्रेयांसराजा तथा चंदनबालानी कथा.	९६
४१ शीलद्वारें स्थूलिजडजी तथा वज्रस्वामीनी कथा.	९७
४२ तपद्वारें शिवकुमर तथा नंदीषेण ब्राह्मणनी कथा.	१००
४३ जावनाद्वारें वक्कलमुनि तथा इलापुत्रनी कथा.	१०२
४३ पुण्यविस्मयद्वारें अजितनाथ, सगरचक्री, अने मत्तिनाथनी कथा थाउं ठे. ए बे काव्यमां दानादिक चार प्रकारना धर्मनी पुष्टि अथवा विस्मय दर्शाव्यो ठे; पण आ ग्रंथमां कहेवाना बासठ द्वारनी संख्यामां ए द्वार गण्युं नथी जो गणीयें तो त्रेसठ थाय. १०६	
४४ विषयद्वारें सात्यकी विद्याधर तथा ब्रह्मदत्तनी कथा.	१०७
४५ शब्दविषयद्वारें त्रिष्टुष्टवासुदेवनाशय्यापालक तथा कुल्लककुमार कथा १११	१११
४६ रूपविषयद्वारें कुमारनंदी सुवर्णकार तथा सुज्येष्ठानी कथा.	११३
७ रसविषयद्वारें पृष्ठ १२२ मां “रूपस्थं” ए काव्यमां मथुरा मंगु अने ढंढणमुनिनी कथा तथा पृष्ठ १२४ मां “किं जेयो” काव्यमां धर्मरुचि तथा वडवानल अने नीलकंठनी कथा ठे.	

- ए रस विषयनो अधिकार रूप विषयनी पासेंज आववो जोश्यें
परंतु मूलथी पाठल ठपायो ठे. माटे सुधारी वांचवो. १२२ १२३
- ४८ गंधविषयद्वारें सुबंधुमंत्रि तथा लोढकनी कथा. ११५
- ४९ स्पर्शविषयद्वारें चंद्रप्रद्योतन तथा सुकुमालिकानी कथा. ११८
- ५० सात कुव्यसनद्वारें पृष्ठ १२१ मां “निःसत्वं” ए काव्यमां कुमा
रपाल राजा तथा मथुरामंगु अने ढंढणमुनिनी कथा ठे. तथा
पृष्ठ १२५ मां “सप्तापिव्यसनानि ” ए काव्यमां श्री गौतम
तथा शूलिजडनी कथा ठे. ए पण आगल पाठल ठपाया ठे. १२१-१२५
- ५१ द्युत द्वारें पांचपांढव तथा नलराजानी कथा. १२७
- ५२ मांसाहार द्वारें हरि नृप तथा चेङ्गणाराणीनी कथा. १२९
- ५३ मदिरापानद्वारें जीवयशा तथा वररुचिनी कथा. १३१
- ५४ वेश्याव्यसनद्वारें कृतपुण्यराजा तथा कुलवालुकनी कथा. १३४
- ५५ पापर्द्धि हिंसाद्वारें शांतनुराजा, खांढववन, जराकुमर, तथा दश
रथराजाने श्रवणकावडीयाना भावित्रें आपेला शापनी कथा. १३७
- ५६ चौरकर्मद्वारें सगरराजाना पुत्रो तथा मूलदेव अने कंदर्पनी कथा. १४०
- ५७ परस्त्रीद्वारें रावण, दीर्घराजा अने चंडमानी कथा..... १४३
- ५८ कषायद्वारें सुनूमचक्रवर्ती अने परशुराम तथा चाणाक्यनी कथा. १४५
- ५९ क्रोधद्वारें कूरगडू, मेतार्थ अने करडकुरडनी कथा. १४७
- ६० मानद्वारें नंदीषेण, कार्तिक स्वामी अने चमरेंडनी कथा. १५१
- ६१ मायाद्वारें वीरजगवान, कर्णराजा, विष्णुकुमार, आषाढ जूति,
मद्धिनाथ, महेश अने विष्णुनी मली सात कथाउ ठे. १५३
- ६२ लोचद्वारें जरतचक्री तथा कपिलब्राह्मणनी कथा. १५८
- ८२ पर्युषणादि सुकृतनां दिवसोने विषे सत्कर्मो करवानां वीश द्वा
र संबंधि काव्य तथा अवचूरीकार कृत काव्य. एमां प्रथमना
केटलाएक काव्य अवचूरीकारें आगल पाठल लखेला ठे. १६१
- १ प्रस्ताविक दोहा लखीने ग्रंथ समाप्त कखो ठे. १६१
- ग्रंथ कर्त्तार्यें प्रत्येक द्वारमां बे बे काव्य बांध्या ठे. परंतु सातव्यसन ४
ए बे काव्य वधु होवाथी प्रक्षेप जणाय ठे. ते आहीं अर्थसहित लख्या
॥ द्यूतं च मांसं च सुरा च वेश्या, पापर्द्धिचौर्ये परदारसेवा ॥ ए

सप्त व्यसनानि लोके, घोरातिघोरं नरकं व्रजन्ति ॥ पाठांतरे ॥ पापाधिके पुंसि सदा ज्वन्ति ॥ १०५ ॥ इति व्यसननामानि ॥ द्यूताडाज्यविनाशनं नलनृपः प्राप्तोऽथवा पांमवा, मद्यात् कृष्णनृपश्च राघवपिता पापार्द्धितो दूषितः ॥ मांसाह्नेणिकनूपतिश्च नरके चौर्याद्दिनष्टा न के, वेश्यातः कृतपुण्यको गतधनोऽन्यस्त्रीरतो रावणः ॥ १०६ ॥ इति व्यसनफलम् ॥ अर्थः—ज्वटुं रमवुं, मांसनक्षण करवुं, मदिरापान, वेश्यासेवन, पापार्द्धि एटले हिंसा करवी, चोरी करवी, पारकी स्त्री सेववी ए सात दुर्व्यसन जे ठे, ते लोकने विषे घोरातिघोर रूपी एवुं जे नरक तेने विषे लक्ष जायठे ॥ १०५ ॥ तेमां ज्वटाथी नलराजा अने पांमवो पण राज्यत्रष्ट थया, मदिराथी कृष्णराजानी द्वारिकानो दाह थयो, हिंसाथी द्दशरथ राजाने श्रवणकावडीयाना मा वित्रोये पुत्र वियोगनो शाप दीधो, ए दूपण पाम्यो, मांसथी श्रेष्णिकराजा अने बीजाउ नरकने विषे गया, चोरीथी घणा जीव नाश पाम्या, वेश्याथी कृतपुण्य राजा दुःखी थयो, अने पारकी स्त्रीने विषे प्रीति राखवाथी राज्यरूपी धन गमावनारा एवा रावणनो नाश थयो. माटे व्यसनोने सेववां नही.

बीजो ग्रंथ, श्रीचुवनचानु केवलीनो रास पृष्ठ १६ए थी प्रारंज थयो ठे. एमां श्रीचुवनचानुजीने व्यवहारराशिमां आव्या पढी पहेलवहेलुं जे वखत अनार्य मनुष्यमां उपजवुं थयुं ठे, ते वखत रसगृद्धिमां लुब्ध थवाथी नरकादिकनां दुःख अनंतिवार पाम्यां उतां चमां अनंतिवार कोऽ वखत काणो, कोऽ वखत क्लीब, कुरूपो आदिक विधि, दुःखें करी अनंता पुजलपरावर्त्त अनार्य मनुष्यपणें कखा ठे तेमां देव, गुरु तथा धर्मनुं नाम पण जाण्युं नथी.

एम मोहराजाना एकेका किंकरथी अनंतअनंतिवार मनुष्यादिक पणुं पा मीने अशातावेदी ठे तेतो रही परंतु समकेत पाम्या पढी वमीने वलीपण मोहें मुंजायाथी जे दुःख पाम्या ठे, ते सांजलतां नडकजीवोना रुंवाटां उजां थाय.

त्रीजो ग्रंथ, समकेतना षट् स्थानकना स्तवननी अनुक्रमणिका.

प्रथम जीव ठे तेनुं स्वरूप नास्तिकवादीना खंमन पूर्वक. १८१

बीजुं आत्मानित्य ठे तेनुं स्वरूप बौद्धमतना खंमन पूर्वक. १८६

त्रीजुं आत्मा कर्ता अने चोथु आत्मा जोक्ता ए वे स्थानकनुं

रूप वेदांती अने सांख्यमतियोना खंमनपूर्वक कखुं ठे. १९१

- ५ पांचमुं मोहस्थानकनुं स्वरूप वैशेषिक दर्शननां खंमन पूर्वक. ३०४
 ६ ठहुं मोहोपाय स्वरूप अनिवाणं अने अनुपाय वादीना खंमन० ३०९
 ७ ठ स्थानकनो दृष्टांत पूर्वक निश्चय करवा माटे चर्चा. ३१५

चौथो ग्रंथ दृष्टांत शतक ठे तेनी अनुक्रमणिका पृष्ठ ३११ थी मांमीने सो काव्य मांहेला प्रत्येक काव्यमां एकेकुं दृष्टांत ठे ते अनुक्रमांके जाणवा.

मंगला चरणादिनो प्रतिपादननुं	३२ मूर्खसाथें पंढितें वाद न करवो.
१ संसारसुखने मधुबिंडुनो दृष्टांत.	३३ स्त्रीयें पोताना धणीनी आगल पोतानुं चलण न करवुं.
२ हाथीने जोनारापांच आंधला०	३४ नाग्यहीन ज्यां त्यां दुःख पामे.
३ जेवुं करे तेवा फल पामे दीप०	३५ नाग्यविना उद्यम व्यर्थ थाय.
४ पोतै पोताना वखाण करवानुं.	३६ समजणविना न बोलवुं.
५ नीचना संग उपर कागडानुं०	३७ संपत्तिमां परोपकार करवो.
६ जे जेवुं करे ते तेवुं फल पामे.	३८ कपटी आगल कपटी थवुं.
७ तत्कालबुद्धि उपजवाथी गडवस्तु.	३९ ऋण जन्मांतरें पण आपवुं पडेठे.
८ शीघ्रोत्तर आपवानो दृष्टांत.	४० कुलटा स्त्रीने उपकार कस्यो व्यर्थ.
९ नाग्यहीनने पासै आवेलीचीज०	४१ नाग्यमां लख्युं होय तेज मले.
१० स्वामिश्चित काम करवानुं०	४२ पाप कखानो पश्चात्ताप करवो.
११ मूर्ख उपर पडरने पणरोप चढे.	४३ कोड्ने वचन विचारी आपवुं.
१२ मूर्खनुं मूर्खपणुं न मटे तेनो.	४४ उंचनी समानताकरेते दुःखी थाय.
१३ मूर्खशिष्य न करवा उपर दृष्टांत.	४५ महोटानी ठाया पण सारी.
१४ दयालु शत्रु सारो. परंतु निर्दय मित्र पण न सारो.	४६ सद्धियाथी सहु चमत्कारपामे.
१५ कार्य न थयानी पहेलां लडवानुं.	४७ जारस्त्रीथी कपट पण करवुं.
१६ कौतुकार्थी पासें विद्या निःफल.	४८ शिष्यने परखी पाट आपवो.
१७ जालमां लखेलुं मिथ्या न थाय.	४९ गुणहीन स्त्री घरनी हजकाड करे.
१८ पूढतां वार उत्तर आपवानुं.	४० नडक जीव नड पणुं पामे.
१९ अजाणने स्थानक न देखाडवुं.	४१ कोड पदार्थ दीठाथी वैराग्यथाय.
२० ठलथी जोला लोक उगाय तेनुं०	४२ एकला रहेवाथीज सुख ठे.
२१ अदाता पासें याचवुं निःफल.	४३ देखादेखीथी जे होय तेपण जाय.

- ४४ धर्मियेंखोटी चीज सामी न करवी.
 ४५ बांदी गधेडीनी हरियाली०
 ४६ बुद्धिथी ससले सिंहने माखो.
 ४७ कविनी चतुराइनो दृष्टांत.
 ४८ असंतोषीनो दृष्टांत.
 ४९ नाववंदननो दृष्टांत.
 ५० लोकने फोक गमे तेम बोले.
 ५१ मृषा बोलनार नरकें जाय.
 ५२ पंढितना दुर्लक्षण पण ठंकाय.
 ५३ स्त्री वश पड्यो शुं शुं न करे.
 ५४ जेनुं वचन गयुं ते मूवा जेवो.
 ५५ नीतिथी देवता राजी थाय.
 ५६ स्त्रीचरित्र केवां होय तेनो दृष्टांत.
 ५७ जेवी संगत तेवा गुण होय.
 ५८ जणवाथी फायदानो दृष्टांत.
 ५९ कुबुद्धिया मत्स्यनो दृष्टांत.
 ६० धर्ममां मन स्थिर राखवानो दृ०
 ६१ कुलटा सासुना लक्षणनो दृ०
 ६२ नियम लेवाथी लाज थाय.
 ६३ क्रोध न करवानो दृष्टांत.
 ६४ धनवानने मान मले तेनो दृ०
 ६५ जेवुं नाम तेवो गुण न होय.
 ६६ गुणग्रहण करवानो दृष्टांत.
 ६७ समकेतनी दृढतानो दृष्टांत.
 ६८ परजीवने बचाववानो दृष्टांत.
 ६९ जीवदया उपर दृष्टांत.
 ७० हिंसा मूकाववानो दृष्टांत.
 ७१ ज्यां संप त्यां लक्ष्मी रहेवानो०
 ७२ इष्टनुं नाम लीधे विघ्न थाय.
 ७३ मांसाहारीने उपदेशनो दृष्टांत.
 ७४ अजब्यने उपदेश देवो व्यर्थ.
 ७५ जे धर्म न करे ते दुःख पामे.
 ७६ मूर्ख वैद्यनो दृष्टांत.
 ७७ वक्र अने जड शिष्यनो दृष्टांत.
 ७८ मूर्ख पुत्रनो दृष्टांत.
 ७९ पुण्यनुं फल अवश्य थाय.
 ८० जे कार्य न थतुं होय ते न करवुं.
 ८१ जब्य जीवने उपदेश लागे.
 ८२ जेवा मनना परिणाम तेवां फल.
 ८३ मूर्ख पोताना अवगुण न देखे.
 ८४ निरसासार्ये निरसो थवुं तेनो०
 ८५ चार वस्तु ठे अने नथी तेनो०
 ८६ कटुक पण परिणामे हितकारक.
 ८७ स्त्री चरित्र जोवाथी वैराग्यता.
 ८८ थोडुंपण धर्माचरण करवुं.
 ८९ हंस, काक अने बग जेवा साधुनो.
 ९० धर्ममां आलस न करवानो.
 ९१ कोऽपण नियम अवश्य लेवो.
 ९२ जो ठकायनी हिंसा न मूकाय
 तो एक त्रसकायनी पण मूकवी.
 ९३ शुनमां सहु सहाय करे तेनो०
 ९४ प्रश्न पण अवसर जोऽ पूढवो.
 ९५ धननो गर्व न करवो तेनो०
 ९६ सर्व शास्त्रनो सारपरोपकार.
 ९७ सामायिकमां समजावनो.
 ९८ विद्या जणवानी उपर.
 ९९ सर्व दानमां अजयदान महोदुं.
 १०० जे काम करवुं ते विचारीने.